

“Lukretia Geschonden Zach Geen Wraak, Ik Al”: Mythologische Motieven en Juliane in Geeraardt Brandts *De Veinzende Torquatus* (1645)

Merel Waeyaert (Universiteit Gent)

Dit werkstuk onderzoekt de mythologische verwijzingen en motieven naar gender en wraak in Geeraardt Brandts toneelstuk *De Veinzende Torquatus* (1645). Ik focus specifiek op Juliane, Torquatus' geliefde, die verkracht wordt door de tiran Noron in het stuk, en die zelf gruwelijk wraak neemt op haar verkrachter. Door gebruik te maken van een discoursanalytisch kader gebaseerd op het werk van Belsey, Bamford en Steenbergh, onderzoek ik de mythologische verwijzingen en dieptestructuur van het personage Juliane, en ik toets dit aan de beeldvorming rond de verkrachte vrouw in de vroegmoderne Republiek der Verenigde Nederlanden. Ik argumenteer dat Juliane gemodelleerd is op twee motieven: het Lucretia-motief, het deugdzame slachtoffer, en het Philomela- of Medea-motief, de wraakzuchtige vrouw. De wisselwerking tussen de twee motieven in het stuk weerspiegelt de tweeslachtige voorstelling van verkrachting en vrouwen in de vroegmoderne Nederlanden.